SILOS BUDSKAP

Om denne boken.
Budskapet gitt av Silo i juli 2002, består av tre deler: “Boken”, “Opplevelsen” og “Veien”.
“Boken” har lenge vært kjent som “Det Indre Blikk”.
“Opplevelsen” består av åtte seremonier.
“Veien” er en samling av refleksjoner og forslag.
Denne samlingen inneholder ”Budskapet” i sin fullstendige form. “Budskapet” er utgitt i både trykt og elektronisk format.

For mer informasjon se www.silo.net

Silo, 2. Utgave, 2007

Boken

I.MEDITASJONEN

1. Her snakkes det om hvordan meningsløsheten i livet kan bli forvandlet til mening og fullstendighet.

2. Her er glede, kjærlighet til kroppen, til naturen, menneskeheten og sjelen.

3. Her er offer, skyldfølelse og trusler fra det hinsidige avvist.

4. Her finnes det ingen uoverensstemmelse mellom det jordiske og evigheten.

5. Her snakkes det om den indre avsløring som alle som mediterer i ydmykhet kan oppnå.

II. INNSTILLINGEN TIL FORSTÅELSE

1. Jeg vet hvordan du føler deg fordi jeg kan oppleve din tilstand, men du vet ikke hvordan å erfare det jeg forteller. Derfor, hvis jeg snakker til deg med mangel på egeninteresse som gjør folk glade og frie, er det verdt å prøve å forstå det.

2. Du må ikke tro at du vil komme til å forstå ved å diskutere med meg. Hvis du tror at din forståelse vil bli klarere ved å komme med argumenter, kan du gjøre det, men det er ikke den mest passende veien i dette tilfellet.

3. Hvis du spør meg hvilken holdning er best, vil jeg fortelle deg at det er å meditere i dybden og uten hast over hva jeg her forklarer.

4. Hvis du svarer at du har mer presserende ting å ta vare på, vil jeg svare at siden det du ønsker er å sove eller dø, vil jeg ikke gjøre noe for å motsette meg deg.

5. Du burde heller ikke argumentere for at du misliker min måte å presentere ting på fordi du kritiserer ikke skallet når du liker frukten.

6. Jeg presenterer ting på den måten som jeg føler er mest passende, ikke som det kan være ønskelig for de som streber for ting fjernt fra den indre sannhet.

Så, jeg fortalte meg selv den første dagen:

III. MENINGSLØSHET

I løpet av flere dager oppdaget jeg dette store paradokset: De som bærer mislykke i sine hjerter, var i stand til å belyse den endelige seieren, mens de som følte seg seirende ble forlatt ved siden av veien som grønnsaker i sitt stumme og diffuse liv. I løpet av flere dager, da jeg kom gjennom det mørkeste av mørket, kom jeg fram til lyset - ledet ikke av undervisning, men ledet av meditasjon.

1.Det er ingen mening i livet hvis alt ender med døden.

2. Enhver begrunnelse for handlinger, om de kan være foraktelige eller utmerket, er alltid en ny drøm som etterlater tomhet fremover.

3. Gud er ikke noe sikkert.

4. Tro er noe like fluktuerende som vett og drømmer.

5. “Hva en må gjøre” kan være drøftet grundig, men til slutt er det ingenting som støtter en definitiv posisjon.

6. “Ansvaret” for de som forplikter seg til noe er ikke større enn det ansvaret er for en som ikke forplikter seg til noe.

7. Jeg opptrer i samsvar med mine interesser, og dette gjør meg verken til en feiging eller en helt.

8. “Mine interesser” verken rettferdiggjør eller diskrediterer noe som helst.

9. “Mine grunner” er ikke noe bedre enn andres grunner, heller ikke er de dårligere.

10. Grusomhet forskrekker meg, men dette er i seg selv verken verre eller bedre enn godhet.

11.Det som har blitt sagt i dag av meg eller andre, er av ingen verdi i morgen.

12. Å dø er ikke noe bedre enn å leve eller ikke å bli født, men det er heller ikke verre.

13. Jeg oppdaget, ikke ved undervisning, men av erfaring og meditasjon at livet er meningsløst hvis alt ender med døden.

IV. AVHENGIGHET

Den andre dagen.

1. Ingenting av det jeg gjør, føler eller tenker avhenger av meg.

2. Jeg er foranderlig, og avhengig av mine omgivelser. Når jeg ønsker å endre mitt miljø eller mitt "jeg" er det miljøet som endrer meg. Da søker jeg til byen eller naturen, sosial frelse eller en ny kamp for å rettferdiggjøre min eksistens ... I hvert av disse tilfellene er det miljøet som får meg til å bestemme en holdning eller en annen. På denne måten forlater mine interesser og omgivelser meg her.

3. Det er derfor jeg sier at det er helt uvesentlig hva og hvem som bestemmer. I slike situasjoner sier jeg at jeg må leve siden jeg er i den posisjon at jeg lever. Jeg sier alt dette, men det er ingenting som rettferdiggjør det. Jeg kan bestemme meg, eller nøle, eller bli hvor jeg er. I alle tilfeller er det ene valget kun foreløpig bedre enn de andre, men det er ingen tydelig "bedre" eller "dårligere".

4. Hvis noen sier til meg at de som ikke spiser dør, vil jeg svare at det er helt riktig, og at, tvunget til å ete, er de presset av sine behov. Men jeg vil ikke legge til at denne kampen for å spise rettferdiggjør ens eksistens, heller vil jeg ikke si at der er noe galt i det. Jeg vil si i all enkelhet at dette dreier seg om et individuelt eller kollektivt faktum om nødvendigheten for tilværelse, men meningsløst i det øyeblikket den siste kampen er tapt.

5. Jeg vil også si at jeg identifiserer meg med kampen for de fattige og de utnyttete og forfulgte. Jeg vil si at jeg føler meg "tilfreds" med en slik identifikasjon, men jeg forstår også at disse følelsene ikke rettferdiggjør noe som helst.

V. ANELSE AV MENING

Den tredje dag.

1. Til tider har jeg forutsett hendelser som senere har oppstått.

2. Til tider har jeg forstått en fjern tanke.

3. Til tider har jeg beskrevet steder jeg aldri har besøkt.

4. Til tider har jeg fortalt nøyaktig hva som har skjedd i mitt fravær.

5. Til tider har en enorm glede overrasket meg.

6. Til tider har en følelse av fullstendig forståelse overveldet meg.

7. Til tider har et perfekt samhold med alt fylt meg med ekstase.

8. Til tider har jeg brutt mine dagdrømmer og har sett virkeligheten på en ny måte.

9. Til tider har jeg gjenkjent noe jeg så for første gang som om jeg hadde sett det før.

... Og alt dette har fått meg til å tenke. Jeg er klar over at uten disse erfaringene kunne jeg ikke ha kommet meg ut av meningsløshet.

VI. DRØM OG OPPVÅKNING

Den fjerde dagen.

1. Jeg kan ikke ta som virkelig det jeg ser i drømmene mine, eller hva jeg ser i min halvsøvn, eller hva jeg ser når jeg er våken, men i en dagdrømmende tilstand.

2. Jeg kan ta som virkelig hva jeg ser når jeg er våken og uten dagdrøm. Av dette mener jeg ikke det sansene mine oppdager, siden naiv og tvilsom “data” kan komme fra eksterne og interne sanser, samt mine minner. Jeg snakker heller om aktivitetene til mitt sinn slik det forholder seg til “dataen” som er tenkt. Det som betyr noe er at når mitt sinn er våkent, så “vet” det, og når det sover, “tror” det. I sjeldne tilfeller oppfatter jeg virkeligheten på en ny måte, og det er da jeg innser at hva jeg normalt ser ligner søvn eller semisøvn.

Det er en reell måte å være våken på, og dette er den som har ført meg til å meditere dypt over hva som har blitt sagt her så langt. Dette har også åpnet døren for meg til å oppdage betydningen av all eksistens.

VII. KRAFTENS NÆRVÆR

Den femte dagen.

1. Når jeg var virkelig våken, skalerte jeg fra fatteevne til fatteevne.

2. Når jeg var virkelig våken og manglet styrken til å fortsette oppover, kunne jeg fortsette med hjelp av Kraften inne i meg selv. Denne Kraften var allerede der i hele min kropp. All energi var der, selv i de minste cellene av min kropp, og denne energien sirkulerte og var raskere og mer intens enn mitt blodomløp.

3. Jeg oppdaget at den energien var konsentrert på steder i kroppen min som var i aktivitet, og forlot delene hvor det var ingen handling.

4. Under sykdommen var energien manglende eller akkumulert nøyaktig i de områdene av kroppen min som var infiserte. Men hvis jeg kunne gjenopprette energiens normale passasje, så begynte mange sykdommer å svekkes.

Noen mennesker visste dette og gjennom ulike tiltak som i dag er fremmed for oss, var de i stand til å gjenopprette energiflyten.

Noen mennesker visste dette og var i stand til å kommunisere denne energien til andre, som førte til å skape en “belysning” av forståelse og til og med fysiske “mirakler”.

VIII. KONTROLL OVER KRAFTEN

Den sjette dagen.
1. Det fins en måte å styre og konsentrere styrken som sirkulerer gjennom kroppen.

2. Det er kontrollpunkter i kroppen. Det vi kjenner som bevegelse, følelser og ideer avhenger av dem. Når energien virker på disse punktene, gir den motoriske, følelsesmessige og intellektuelle manifestasjoner.

3. Avhengig av om energien er innvendig eller mer overfladisk i kroppen, oppstår dyp søvn, halvsøvn, eller våken tilstand…. Det er gitt at gloriene som omgir den hellige figur eller hodet på helgen (eller de vekkede) i religiøse bilder, henspiller på dette fenomenet med energi, som i noen tilfeller manifesterer seg mer eksternt.

4. Det er et kontrollpunkt for den virkelige våkne tilstand, og det er en måte å overføre styrken til dette punktet.

5. Når energi blir overført til dette punktet, beveger alle andre kontrollpunkter seg på nye måter.

Siden jeg forstod dette og rettet styrken mot dette generelle punkt, følte hele min kropp vekten av en enorm energi. Denne energien traff min bevissthet sterkt, og jeg steg fra anerkjennelse til anerkjennelse. Men jeg oppdaget også at jeg kunne stige ned i dypet av sinnet hvis jeg mistet kontroll over denne energien. Så, da jeg så skillelinjen mellom disse mentale tilstandene, husket jeg legenden om “himmelen” og “helvete”.

IX. UTTRYKK FOR ENERGIEN

Den syvende dagen.

1. Denne energi i bevegelse kan bli “uavhengig” av kroppen og samtidig opprettholde dens enhet.

2. Denne kombinerte energien var en slags “dobbel” av kroppen som tilsvarer den kinestetiske representasjon av egen kropp i løpet av representasjon. Vitenskapen som omfatter mentale fenomener har ikke lagt nok oppmerksomhet til eksistensen av dette rommet eller uttalelsene som tilsvarer de interne opplevelser av kroppen.

3. Utfoldet energi (dvs. forestilt som “utenfor” kroppen eller “skilt” fra sin materielle basis), var enten oppløst som et bilde eller var representert riktig, avhengig av den interne enheten av den som utførte arbeidet.

4. Jeg klarte å bevise at “eksternalisering” av denne energien, som representeres

som kroppen “utenfor” legemet, kan bli fremstilt til og med fra de laveste nivåene av sinnet. I slike tilfeller skjedde det at angrepet på den primære enhet av liv forårsaket dette svaret som en ekstra sikkerhet mot trusselen. Derfor, i transene til enkelte medier hvis bevissthetsnivå var lavt og indre samhold var i fare, kom disse svarene ufrivillig og blir ikke anerkjent som produsert av seg selv, men tilskrives andre enheter.

”Spøkelsene” til visse mennesker, akkurat som “sjelene” til noen spåkoner, var ikke noe annet enn “duplikasjonene” (selvrepresentasjonene) av de som følte seg selv besatt. Da de mistet kontroll over Kraften ble deres mentale tilstand formørket i en transe, og de følte seg kontrollert av ukjente skapninger som til tider produserte bemerkelsesverdige fenomener. Det som var avgjørende da, var Kraftens kontroll.

Dette forandret fullstendig min oppfatning av både livet i hverdagen og livet etter døden. Med disse tanker og erfaringer begynte jeg å miste troen på døden, og tror ikke lenger på den, akkurat som jeg ikke tror på ikke-meningen med livet.

X. BEVIS AV BETYDNING

Den åttende dagen.

1. Den virkelige betydningen av et oppvåknet liv ble klart for meg.

2. Den virkelige betydningen av å ødelegge de indre motsetningene overbeviste meg.

3. Den virkelige betydningen av å håndtere Kraften, for å oppnå enhet og kontinuitet, fylte meg med en gledelig følelse.

XI. LYSETS SENTER

Den niende dagen.

1. I Kraften var det “lyset” som kom fra et ”senter”, fra et midtpunkt.

2. I tilbaketrekning fra midtpunktet var det en oppløsning av energien,
mens i dens forening og evolusjon er en tilsvarende drift av lysende sentrum.

Jeg syns ikke det var rart å finne en hengivenhet til solguden i eldgamle folkeslag. Og jeg innså at mens noen tilba himmelske objekter fordi det ga liv til deres land og til naturen, var det andre som kjente igjen at den majestetiske kroppen er symbolet på en større virkelighet.

Det var de som likevel gikk videre og fikk utallige gaver fra dette senteret, gaver som til tider “stupte” som ildtunger over de inspirerte, til tider ankom som lysende kuler, og noen ganger oppsto som brennende busker for den engstelig troende.

XII. FUNN

Den tiende dagen.

Få, men viktige var mine funn, som jeg oppsummerer slik:

1. Kraften sirkulerer gjennom kroppen ufrivillig, men kan bli veiledet av en bevisst satsing. Å klare å oppnå en rettet endring i nivået av bevissthet gir mennesket et viktig glimt av frigjøring fra de “naturlige” forholdene som synes å pålegge bevisstheten.

2. I kroppen er punkter som kontrollerer dens ulike aktiviteter.

3. Det er forskjeller mellom den virkelige våkne tilstanden og andre nivåer av bevissthet.

4. Kraften kan føre til punkt av sann oppvåkning (forståelse av “Kraften”, av den mentale energien som følger bestemte bilder og ved plasseringen av et bilde der mentale bilder ligger).

Disse funnene førte meg til å gjenkjenne i bønnene til eldgamle folkeslag frøet av en stor sannhet – en sannhet skjult av eksterne ritualer og eksterne praksiser som gjorde det umulig for dem å utvikle indre verk som, realisert med perfeksjon, gir muligheten til å oppnå en dypere kilde av “lysstyrke”. Til slutt la jeg merke til at mine “funn” ikke var funn i det hele tatt, men at de oppsto fra den indre åpenbaringen som noen kommer til, uten motsetninger, hvis de leter etter lyset i sitt eget hjerte.

XIII. PRINSIPPENE

Annerledes er holdningen til livet og ting når en indre åpenbaring slår ned som et lynnedslag.

Ved å følge trinnene rolig, meditere på hva som er sagt og hva som vil bli sagt, kan du konvertere ikke-mening til mening. Det er ikke likegyldig hva du gjør med livet ditt. Ditt liv, i henhold til lover, er åpen for muligheter som du kan velge mellom. Jeg snakker ikke om frihet. Jeg snakker av frigjøring, av bevegelse, av prosessen. Jeg snakker ikke om frihet som noe statisk, men som å frigjøre deg steg for steg, lik som de som kommer til din by blir frigjort fra veien allerede tilbakelagt. Så, “hva du skal gjøre” er ikke avhengig av fjerne, uforståelige og konvensjonelle moraler, men av lover: livets lover, lysets lover, og evolusjonens lover.

Her er de såkalte “prinsippene” som kan hjelpe i jakten på indre enhet.

1. Å gå mot utviklingen av ting er å gå mot deg selv.

2. Når du tvinger noe mot en slutt, produserer du det motsatte.

3. Ikke motsett deg en stor kraft. Trekk deg tilbake til den er svekket, deretter beveg deg videre med dristighet.

4. Tingene er gode når de marsjerer i takt, ikke hver for seg.

5. Hvis dag og natt, sommer og vinter, er gode for deg, har du overkommet motsetningene.

6. Hvis du forfølger nytelse, binder du deg til lidelse. Men dersom du ikke skader helsen din, så kan du nyte den uten hemninger når muligheten byr seg.

7. Hvis du forfølger en slutt, binder du deg. Hvis alt du gjør er realisert som om det var et mål i seg selv, frigjør du deg selv.

8. Dine konflikter vil forsvinne når du forstår deres ultimate kjerne, ikke når du ønsker å løse dem.

9. Når du skader andre, forblir du bundet. Men hvis du ikke skader noen, kan du fritt gjøre hva du vil.

10. Når du behandler andre som du vil at de skal behandle deg, frigjør du deg selv.

11. Det betyr ikke noe i hvilken gruppe hendelser har plassert deg. Det som teller er at du forstår at du ikke har valgt noen gruppe.

12. Motstridende eller samlende handlinger samles opp i deg. Hvis du gjentar dine handlinger i internt samhold, kan ingenting stoppe deg.

Du vil være som en naturkraft som ingen motstand finner på sin sti. Lær deg å skille hva som er en problematikk, et problem eller en hindring, fra en selvmotsigelse. Mens et problem eller en hindring kan flytte på deg eller dytte deg videre, fanger selvmotsigelse deg i en lukket sirkel uten noen vei ut.

Når du finner stor styrke, glede og godhet i hjertet ditt, eller når du føler deg fri og uten selvmotsigelser, verdsett det innvendige umiddelbart. Når du finner deg selv under motsatte omstendigheter, be med tro. Da vil takknemligheten du har samlet opp komme tilbake til deg, forvandlet og utvidet.

XIV. GUIDE TIL DEN INDRE VEIEN

Hvis du har forstått det jeg har forklart så langt, kan du gjennom en enkel øvelse,

oppleve manifestasjonen av Kraften. Nå er det ikke det samme, derimot, å søke etter den riktige mentale synsvinkelen (som om dette var et spørsmål om å tilnærme seg en teknisk oppgave) som det er å ta til seg den følelsen og åpenheten som poesi inspirerer. Språket som brukes til å overføre disse sannhetene er beregnet til å legge til rette for en holdning som gjør det lettere å være i nærvær av en intern oppfatning, snarere i tilstedeværelse av en idé om “indre oppfatning”.

Nå, følg oppmerksomt med på det jeg vil forklare da det omhandler det indre landskapet du kan møte når du arbeider med Kraften, og retningene du kan gi avtrykk av i dine mentale bevegelser:

” På den indre veien kan du gå mørket eller lyset. Delta i de to veiene som åpner seg foran deg”.

Hvis du lar ditt vesen drifte mot mørke områder, vinner kroppen kampen og dominerer. Da vil følelser og bilder av sjeler, av krafter, av minner oppstå. På denne veien vil du synke og synke dypere. Her dveler hat, hevn, fremmedhet, besettelse, sjalusi og ønske om å forbli. Dersom du synker enda dypere, vil du bli invadert av frustrasjonen, sinnet og drømmene og begjæret som har brakt ruin og død over menneskeheten.

Hvis du skynder ditt vesen i lysets retning, vil du finne motstand og utmattelse på hvert trinn. Det er oppstigningen som er skyld i utmattelsen. Ditt liv bærer vekt; minnene dine bærer vekt; dine tidligere handlinger hindrer oppstigningen; denne stigningen er gjort vanskelig ved påvirkninger fra kroppen som har en tendens til å dominere.

I oppstigningens trinn vil du finne merkelige regioner av rene farger og ukjente lyder.

Avvis ønsket om å flykte fra rensing, som oppfører seg som ild og forskrekker med sine fantomer.

Avvis foruroligende frykt og håpløshet.

Avvis ønsket om å flykte mot lave og mørke områder.

Avvis bindingen til minner.

Forbli i indre frihet, likegyldig overfor drømmen om landskapet, med besluttsomhet mot oppstigningen.

Det klare morgenlyset i toppene av de store fjellkjeder, og vannet av de tusen farger flyter blant ugjenkjennelige melodier mot krystallinske platåer og prærier.

Frykt ikke lyset som presser seg selv mot deg med økende styrke. Absorber det som om det var en væske eller en vind – uten tvil er det liv i det.

Når du finner den skjulte byen i den store fjellkjeden, må du kjenne inngangen – og den vil du kjenne i det øyeblikket livet ditt forvandler seg. Dens enorme vegger er skrevet i figurer, og skrevet i farger, og de er “sanset”. I denne byen er de som er ferdige og snart ferdige… konservert. Men i ditt indre øye er det gjennomsiktige tåkete. Ja, veggene er ugjennomtrengelige for deg!

“Ta Kraften fra den skjulte byen. Returner til verden med kjedelige liv med din panne og dine hender skinnende."

XV. OPPLEVELSEN AV FRED OG KRAFTENS PASSASJE

1.La kroppen din slappe av fullstendig og dempe ditt sinn. Deretter forestill deg en gjennomsiktig og lysende sfære som senker seg mot deg inntil den hviler i ditt hjerte. I det øyeblikket vil du forstå at sfæren opphører å fremstå som bilde og forvandler seg til en følelse i ditt bryst.

2. Observer hvordan følelsen av sfæren rolig vider seg ut fra ditt hjerte til utsiden av din kropp, mens pusten din blir fyldigere og dypere. Når følelsen når grensene av din kropp, kan du stoppe der og registrere opplevelsen av indre fred. Du kan forbli der så

lenge du føler det er passende. For å konkludere øvelsen, rolig og fornyet, reverser den tidligere utvidelsen til du ankommer i ditt hjerte hvor du begynte, og gi slipp på sfæren. Dette arbeidet kalles opplevelsen av fred.

3. Hvis du heller ønsker å oppleve passasjen av Kraften, må du øke utvidelsen fremfor å reversere den, og la dine følelser og hele ditt vesen følge etter. Ikke vær oppmerksom på din pusting; la den handle alene mens du følger utvidelsen ut fra kroppen din.

4. La meg gjenta: Din oppmerksomhet i slike øyeblikk må være på følelsen av en utvidende sfære. Hvis du er ute av stand til å oppnå dette, er det rådelig å stoppe og prøve igjen en annen gang. Allikevel, til tross for at du ikke klarer å skape passasjen til Kraften vil du uansett kunne oppleve en interessant følelse av fred.

5. Hvis, derimot, du går lengre, vil du begynne å oppleve passasjen til Kraften. Følelsen fra dine hender og andre kroppsområder vil være en aning annerledes enn vanlig. Senere er det mulig at du legger merke til økende svingninger, og etter en kort stund vil levende bilder og kraftige følelser oppstå. Gi plass til passasjen ….

6. Ved mottak av Kraften vil du, avhengig av din vanlige modus for representasjon, oppfatte lyset eller merkelige lyder. Uansett, det som er viktig er at du opplever en forsterket bevissthet, blant indikatorer som større klarhet og en disposisjon til å forstå hva som foregår.

7. Når du ønsker kan du avslutte med en singulær tilstand (hvis den ikke tidligere ble fortynnet med bare passeringen), tenke eller føle at sfæren krymper og deretter forlater deg på den måten den hadde kommet i begynnelsen.

8. Det er interessant å forstå at mange endrede bevissthetstilstander som har vært og er laget, nesten alltid lanserer tilsvarende mekanismer som beskrevet.

Naturligvis er disse omringet av merkelige ritualer eller noen ganger forsterket ved praksis av utmattelse, transehensetting, repetisjon, og stillinger som i alle tilfeller endrer pust og forvrenger den generelle følelsen av det indre. Du må på dette feltet kjenne til hypnose, medium og narkotikabruk, som virker på en annen måte, og gir lignende endringer. Og forresten, alle disse tilfellene har ingen kontroll over, og er uvitenhende om, hva som skjer. Mistro slike manifestasjoner og anse dem som bare "transer" til dem som har gått for å være de uvitende, forskere og selv de "hellige", ifølge legendene.

9. Hvis du har jobbet med å observere det anbefalte, kan det skje at passasjen ikke ble oppnådd. Dette kan ikke bli et fokus for bekymring, men mangel på det indre kjennetegnet “mestring”, noe som kan vise mye stress, problemer i dynamikken i sinnbilde og i kortsagt, fragmentering i den emosjonelle oppførsel ... som på en annen siden vil være til stede i det daglige liv.

XVI. PROJEKSJON AV KRAFTEN

1. Hvis du har opplevd Kraftens passering kan du forstå hvordan, basert på lignende

opplevelser, men uten hel forståelse, at ulike folkeslag skapte ritualer og kulter som senere multipliserte seg. Gjennom opplevelser av den typen fenomener som allerede er nevnt, var det noen som følte at deres kropp hadde "doblet seg", og opplevelsen av Kraften ga dem følelsen av at de kunne projisere denne energien ut fra dem selv.

2. Kraften kunne bli projisert til andre og også til objekter spesielt "egnet" til å motta og bevare den. Jeg stoler på at det ikke vil være vanskelig for deg å forstå funksjonen fylt av sakramentene i ulike religioner, eller betydningen av hellige steder og prester angivelig "ladet" med Kraften. Når visse objekter ble omringet av seremonier og ritualer og ble tilbedt i templer, "ga de tilbake" til de troende en energi akkumulert gjennom gjentatt bønn. Siden en fundamental indre opplevelse er essensiell for å forstå disse saker, vil forsøk på å forstå basert - som er vanligvis tilfelle - kun på det eksterne, enten kulturell, geografisk, historisk, eller tradisjonell, avsløre en begrensning i vår kunnskap om menneskelige virkeligheter.

3. "Projisere", "lade" og "gjenopprette" Kraften er temaer vi vil komme tilbake til senere. For nå la meg si at denne samme mekanismen fortsetter å fungere til og med i ikke-religiøse samfunn, hvor ledere og andre dekorert med prestisje er omringet av en spesiell aura i øynene til de som ønsker å se dem, "røre" dem, tilegne seg en bit av deres klær eller eiendeler.

4. Dette skjer fordi alle mentale bilder av "høyheter" strekker seg fra øyenivå og oppover, over den normale synslinjen. Og de "høyhetene" er de som "eier" godhet, visdom, og kraft. Der, i "høyden", er også hierarkiene, makthaverne, flaggene og staten. Og vi, vanlige dødelige, må for enhver pris stige på den sosiale stigen for å komme nærmere makten. For en lei tilstand vi befinner oss i, fortsatt styrt av mekanismene som sammenfaller med våre indre mentale bilder, hvor våre hoder er i "høyden" og våre ben sitter fast i bakken. For en ulykkelig tilstand vi befinner oss i, når vi tror på disse tingene, og tror på dem for de har sin egen "virkelighet" i vårt indre mentale bilde.
For en lei tilstand vi befinner oss i, når vårt eksterne utseende ikke er noe annet enn en ikke-anerkjent projeksjon av det indre.

XVII. TAP OG UNDERTRYKKELSE AV KRAFTEN.

1. De største utslippene av energi skjer gjennom ukontrollerte handlinger, inkludert tøylesløs fantasi, ukontrollert nysgjerrighet, umåtelig småsnakk, overdreven seksualitet, og overdrevet oppfatning - se, høre, smake, etc., på en formålsløs og overdreven måte. Men du må også erkjenne at mange oppfører seg på denne måten fordi det tillater dem å få utslipp for sine spenninger som ellers ville være smertefulle. Med dette tatt i betraktning, og gitt funksjonen som disse utslippene fører til, er jeg sikker på at du er enig med meg at det ikke er rimelig å undertrykke dem, men heller gi dem orden.

2. Med tanke på seksualitet må du tolke dette riktig: Denne funksjonen skal ikke bli undertrykt fordi det vil kun føre til pine og indre selvmotsigelser. Seksualitet styrer seg selv mot og konkluderer seg selv i selve handlingen, og det er ikke nyttig at den fortsetter å påvirke fantasien, eller er uttrykt i en besatt jakt for et nytt objekt av besittelse.

3. Kontrollen av sex til en bestemt sosial eller religiøs “moralitet” har tjent formål som ikke har noe å gjøre med evolusjon, men det motsatte.

4. I undertrykte samfunn har Kraften (energien fra mentale bilder av “indre-kroppen følelsen”) ført tilbake til mørket. I disse samfunnene har saker om de “besatte”, hekser, vanhellige og kriminelle av alle typer som fryder seg i lidelsen og ødeleggelsen av liv og skjønnhet, økt.

I enkelte stammer og sivilisasjoner ble de kriminelle fordelt blant de som anklaget og de som henrettet. I andre tilfeller jaget de alt som var vitenskap og fremgang fordi det motsatte seg det irrasjonelle og det undertrykte.

5. I visse primitive folkeslag er det fortsatt undertrykkelse av sex, så vel som det er i andre folkeslag som anses som “avanserte sivilisasjoner”. Det er åpenbart at til tross for at kilden til disse to situasjonene er forskjellige, så er begge markert av stor ødeleggelse.

6. Hvis du ber meg om å forklare videre, vil jeg fortelle deg at sex er faktisk hellig, og er sentrum for alt liv og kreativitet, akkurat som det er der all ødeleggelse oppstår når problemer om dens funksjon ikke er løst.

7. Aldri tro løgnene til de som forgifter livet når de refererer til sex som avskyelig. Tvert imot er det skjønnhet i det, og ikke forgjeves når det er relatert til de beste følelsene av kjærlighet.

8. Vær forsiktig, da, og anse sex som et stort mirakel som skal behandles delikat uten å forvandle den til en kilde av strid eller oppløsning av absolutt nødvendig energi.

Tidligere forklarte jeg deg: “Når enn du finner stor kraft, glede og godhet i hjertet ditt, eller når du føler deg fri og uten selvmotsigelser, gi deg selv en indre takk”.

1. “Å være takknemlig” betyr å konsentrere de positive stemningene og forbinde dem til et bilde, en representasjon. Hvis du tidligere har koblet positive tilstander på denne måten, kan du, når du finner deg i en vanskelig situasjon, fremkalle den tidligere representasjonen og, sammen med den, den positive kvaliteten som fulgte den tidligere. Videre, ettersom denne mentale “ladningen” har blitt forhøyet ved tidligere repetisjoner, er den i stand til å forlate negative følelser som visse omstendigheter kan pålegge.

2. Derfor vil hva enn du spør om fra innsiden komme tilbake forsterket i nytte så lenge, du har samlet opp i deg flere positive tilstander. På dette punktet burde det være unødig for meg å repetere at, i tro om at de ville svare på bønner og forespørsler, har denne mekanismen blitt brukt lenge (selv på forvirrede måter) til å “lade” eksterne objekter eller personer, likeså som interne entiteter som har blitt “prosjektert”.

XIX. INDRE TILSTANDER

Du må nå skaffe tilstrekkelig oppfatning av de indre tilstandene du kan finne deg selv i gjennom hele livet, og spesielt i løpet av hele ditt evolusjonære arbeid. Jeg har ingen annen måte å beskrive disse tilstander på bortsett fra med bilder, i dette tilfellet, allegoriske. Disse ser ut til å ha dyd til å "visuelt" konsentrere komplekse tilstander og stemninger. Den uvanlige tilnærmingen til å knytte disse tilstandene til hverandre som om de var forskjellige øyeblikk i en enkelt prosess, introduserer et avvik fra de typisk fragmenterte beskrivelsene som vi har blitt vant til fra de som normalt behandler slike ting.

1. Som jeg nevnte tidligere, i den første tilstanden, kjent som "Diffus Vitalitet", hersker ikke-mening. Her er alt orientert av fysiske behov, selv om disse ofte forveksles med motstridende bilder og ønsker. Her er både motiver og alt som er gjort, innhyllet i mørket. I denne tilstanden er du bare vegetativt tapt blant skiftende former. Fra dette punktet kan du kun utvikle deg ved å følge en av to baner: vei til døden eller veien til mutasjon.

2. Veien til døden setter deg i nærvær av et mørkt og kaotisk landskap.
De gamle kjente til denne passasjen og nærmest alltid plasserte den i det "underjordiske" eller i de bunnløse dypene. Det er de som besøkte dette riket, for senere å "oppstå" i lysende nivåer. Forstå godt at "under" døden ligger diffus vitalitet. Kanskje det menneskelige sinn relaterer dødelig oppløsning til etterfølgende transformasjonsformer; kanskje det forbinder denne diffuse bevegelsen med det som foregår før fødselen. Hvis din retning er oppstigning, betyr "død" en pause med ditt tidligere stadium. Ved å ta veien til døden, går du opp til en annen tilstand.

3. Når du ankommer her finner du deg selv i tilfluktsstedet for regresjon.
To veier åpnes herfra: En er veien til omvendelse; den andre, som du brukte til oppstigningen, er veien til døden. Hvis du tar den første veien, er det fordi beslutningen din har en tendens til å bryte med ditt tidligere liv. Hvis du går tilbake langs dødens vei, faller du igjen inn i dypet med følelsen av å være fanget i en lukket sirkel.

4. Tidligere fortalte jeg deg at det er en annen vei du kan ta for å flykte fra vitalitetens avgrunn; det er veien til mutasjon. Hvis du velger denne veien, er det fordi du ønsker å dukke fram fra din ulykkelige tilstand, men er ikke villig til å forlate noen av dens åpenbare fordeler. Det er da en falsk vei, kjent som "venstre hånd". Mange er monstrene som har kommet ut fra dypet gjennom denne svimlende passasjen.
De har ønsket å storme himmelen uten å forlate helvete, og har derfor projisert uendelig motsetning til mellomverdenen.

5. La oss anta at ved å reise opp fra dødsriket og gjennom din bevissthet, har du nå nådd tendensens bolig. To trange rammer, bevaring og frustrasjon, opprettholder din

bolig. Bevaring er falsk og ustabil; går du langs denne stien unngår du deg selv med ideen om permanens, men i virkeligheten holder du på å falle.
Skulle du ta veien til frustrasjon, er oppstigningen vanskelig, men denne banen er den eneste ikke-falske.

6. Etter feil på feil kan du nå neste hvilested, kalt “avvikets bolig ”.
Ta hensyn når du velger mellom de to veiene nå foran deg. Enten tar du veien til mot, som fører deg til regenerering, eller så tar du harmens vei, som får deg til å synke igjen mot regresjon. Her møter du et annet dilemma: Enten velger du et bevisst livs labyrint - og du gjør det med sterk vilje - eller så returnerer du forarget til ditt tidligere liv. Det er mange som på dette tidspunktet ikke klarer å overgå seg selv, kutte sine egne muligheter.

7. Men du som har gått opp med mot, befinner deg nå i boligen kjent som Generasjon. Her møter du tre dører: den ene heter “Fallet”, den andre er kjent som “Forsøk”, og den tredje heter “Degradering”. Fallet fører deg direkte til dypet, og bare en ekstern ulykke kan presse deg mot den; det er usannsynlig at du ville velge den døren. Degraderingsdøren bærer deg indirekte i avgrunnen mens du går tilbake til trinnene dine i en slags turbulent spiral der du kontinuerlig vurderer alt du har mistet, og alt du har ofret. Denne undersøkelsen av bevissthet som fører deg til degradering er sikkert en falsk undersøkelse hvor du undervurderer og disproporsjonalt vurderer noe av det du sammenligner. Du sammenligner energien fra oppstigningen med de “fordelene” du har etterlatt deg. Men hvis du undersøker ting nærmere, vil du se at du ikke har forlatt noe på grunn av oppstigningen, men heller av andre grunner. Degradering begynner når du forventer motiver som egentlig ikke var relatert til oppstigningen. Jeg spør deg nå: Hva forvirrer tankene? Kanskje er det de falske motivene til den første entusiasme? Kanskje er det vanskeligheten med foretaket? Kanskje er det de falske minner fra ofre som aldri var, eller det ble gjort av andre grunner? Jeg sier til deg og spør deg nå: For en tid siden brant huset ditt ned, og på grunn av det valgte du oppstigningen. Eller tror du nå at på grunn av denne oppstigningen brant huset ditt ned?
Har du kanskje lagt merke til hva som har skjedd med de andre husene rundt deg?...Det er ingen tvil om at du må velge den midterste døren.

8. Når du klatrer opp forsøkets trapp vil du nå en ustabil kuppel. Derfra tar du den smale, svingete passasjen kjent som “beredskap” til du kommer til et stort og tomt rom (som en plattform) som bærer navnet “energiens åpne rom”.

9. I dette åpne rommet kan du bli skremt av det enorme, øde landskapet og den skremmende stillheten i denne kvelden, forvandlet av enorme og ubevegelige stjerner. Der, rett over hodet ditt, vil du se i fastlandet den antydende formen av den svarte månen, en merkelig, formørket måne som ligger like ovenfor solen.
Her må du tålmodig og med tro vente på gryningen for ingenting kan skje hvis du forblir rolig.

10. Du kan, etter å finne deg selv i denne situasjonen, ønske å ordne en umiddelbar vei ut derfra.

Men prøver du heller å gå, i stedet for å forsiktig vente på dagen, kan du ende opp med å føle deg blindt fremover. Husk at all bevegelse her (i mørket) er falsk og kalles generisk improvisasjon. Hvis du glemmer det jeg forteller deg nå, begynner du å improvisere bevegelser. Vær sikker på at du da vil bli trukket av en virvelvind ned stier og forbi boliger til de mørkeste oppløsningers dyp.

11. Hvor vanskelig er det å forstå at de interne tilstandene er knyttet til hverandre! Hvis du kunne se hvilken ufleksibel logikk bevisstheten har, ville du innse at de som blindt improviserer i denne situasjonen, uunngåelig begynner å forringe seg selv og andre. Deretter oppstår følelser av frustrasjon i dem, og senere faller de i vrede og til slutt i døden, og glemmer alt de et øyeblikk var i stand til å oppfatte.

12. Hvis du klarer å nå dagen i den åpne plassen, vil strålende sol stå opp for dine øyne, og belyse virkeligheten for første gang. Da vil du se at i alt som eksisterer her lever det en Plan.

13. Det er usannsynlig at du vil falle herfra, med mindre du frivillig velger å synke til uklare regioner for å bære lyset inn i mørket.

Det ville ikke være nyttig å videreutvikle disse temaene, fordi uten erfaring kan de bare villede ved å overføre til det imaginæres felt noe som faktisk kan oppnås. Håper det som er sagt her, vil være til nytte for deg. Og hvis du ikke finner det som er blitt forklart her nyttig, hva kan du si imot det? Fordi skepsis har intet grunnlag eller grunn, det er som bildet i et speil, lyden av et ekko, skyggen av en skygge.

XX. INDRE VIRKELIGHET

1. Vær oppmerksom på mine overveielser. I dem vil du ikke bare intuitivt føle allegoriske fenomener og landskaper i den ytre verden, men du vil også finne sanne beskrivelser av den mentale verden.

2. Du burde heller ikke tro at de “stedene” som du passerer på din reise, har en slags uavhengig eksistens. Slike forvirringer har ofte skjult dype lærdommer, og selv i dag er det noen som tror at himler, helveter, engler, djevler, monstre, fortryllede slott, fjerne byer og resten har synlig virkelighet for de “opplyste”. Den samme fordommen, men med motsatt fortolkning, har blitt opprettholdt av skeptikere uten visdom, som tar disse tingene for å være “illusjoner” eller “hallusinasjoner” som følge av febrile sinn.

3. Jeg må gjenta, da: Du bør forstå at alt dette handler om ekte mentale tilstander, selv om de er symbolisert her av gjenstander som samsvarer med den eksterne verden.

4. Husk hva jeg har sagt, og lær å oppdage sannheten bak allegoriene, som i noen tilfeller fører sinnet til avveier, men omvendt oversetter virkeligheter som ville være umulige å forstå uten slik representasjon.

Da de talte om gudenes byer, som mange folks helter forsøkte å nå; da de snakket om et paradis hvor guder og menneskehet levde sammen i omformet original natur; da de talte om fall og flom, ble stor intern sannhet fortalt.

Senere brakte forløsere sine budskap og kom til oss i dobbelt natur for å gjenopprette den tapte enhet som vi lengtet etter. Da ble også en stor indre sannhet fortalt.

Men da alt dette ble snakket om, men satt utenfor sinnet, var det en feil eller en løgn.

Men sammensmeltingen av det indre utseendet med de eksterne verdenskreftene ser ut til å reise nye veier.

Helten i denne alderen flyr mot stjernene. Den flyr gjennom regioner som er ukjente. Den flyr ut fra sin verden, og uten å vite det, er den drevet mot det indre og lysende sentrum.

OPPLEVELSEN

TJENESTEN

Denne seremonien utføres på forespørsel fra en gruppe mennesker.

Liturgen: Mitt sinn er urolig.

Deltakere: Mitt sinn er urolig.

Liturgen: Mitt hjerte er plaget.

Deltakere: Mitt hjerte er plaget.

Liturgen: Kroppen min er anspent.
Deltakere: Kroppen min er anspent.

Liturgen: Jeg hviler kroppen min, mitt hjerte og mitt sinn.
Deltakere: Jeg hviler kroppen min, mitt hjerte og mitt sinn.

Når det er mulig, sitter deltakerne. Assistenten står og leser et prinsipp eller en tanke fra Silos Budskap tilpasset omstendighetene, og inviterer deltakerne til å meditere over det. Etter noen minutter står Liturgen og leser sakte følgende setninger, med pause etter hver.

Liturgen: Hvil din kropp fullstendig og gjør ditt sinn stille...

Forestill deg så en gjennomsiktig og lysende sfære som faller ned mot deg til den kommer til hvile i ditt hjerte...

Legg merke til at sfæren begynner å forvandle seg til en ekspansiv følelse i brystet ditt ...

Kjernens følelse utvides fra hjertet ditt mot utsiden av kroppen din, samtidig som du puster dypere...

Du vil føle nye opplevelser i dine hender og i resten av kroppen din...

Du vil oppleve økende undulasjoner. Positive følelser og minner vil oppstå...

La Kraftens passasje skje fritt. Denne kraften gir energi til kroppen din og tankene dine ...

La Kraften manifestere seg i deg ...

Prøv å se dens lys i dine øyne, og ikke stopp den fra å være seg selv...

Føl kraften og dens indre lys...

La den manifistere seg fritt...

Assistenten: Med denne Kraften som vi har mottatt, la oss konsentrere våre tanker om oppfyllelsen av det vi virkelig trenger...

Assistenten inviterer alle til å stå og be i stillhet. Etter en stund.

Liturgen: Fred, Kraft og Glede!

Assistenten: For deg også, Fred, Kraft og Glede.

HÅNDSPÅLEGGELSE

Denne seremonien utføres på forespørsel fra en eller flere personer. Liturgen og Assistenten står.

Liturgen: Mitt sinn er rastløst.
Deltakere: Mitt sinn er rastløst.

Liturgen: Mitt hjerte er urolig
Deltakere: Mitt hjerte er urolig.

Liturgen: Kroppen min er anspent.
Deltakere: Kroppen min er anspent.

Liturgen: Jeg hviler min kropp, mitt hjerte og mitt sinn.
Deltakere: Jeg hviler min kropp , mitt hjerte og mitt sinn.

Liturgen og Assistenten setter seg ned, og lar tiden gå. Liturgen reiser seg opp.

Liturgen: Hvis du ønsker å motta Kraften, bør du innse at når jeg legger hendene på deg vil du begynne å oppleve nye følelser. Du vil oppleve økende undulasjoner. Positive følelser og minner vil oppstå.
Når dette skjer, la Kraftens passasje skje uhindret... føl Kraften og dens indre lys... La Kraften manifestere seg fritt...

Etter en tid reiser Assistenten seg.
Assistenten: De som ønsker å motta Kraften kan reise seg.

Avhengig av antall deltakere vil Assistenten be deltakerne om å bli stående ved sitt sete, eller danne en sirkel rundt Liturgen. Etter en kort tid begynner Liturgen med håndspåleggelse. Om nødvendig kan Assistenten hjelpe deltakerne, og til tider følge

noen til sine plasser. Etter at håndpåleggelsen er slutt, gis deltakerne noe tid til å assimilere opplevelsen.

Assistenten: Med denne Kraften som vi har mottatt, la oss konsentrere våre tanker om oppfyllelsen av det vi virkelig trenger. Eller la oss konsentrere oss om oppfyllelsen av hva en elsket virkelig trenger.

Assistenten inviterer deltakerne til å reise seg og stille spørsmål. Noen ganger kan en av deltakerne formulere en "Bønn" for noen andre, som enten er tilstede eller ikke.

Etter at det har gått litt tid.....
Liturgen: Fred, Kraft og Glede!

Deltakere: For deg også, Fred, Kraft og Glede.

VELVÆRE

Denne seremonien utføres på forespørsel fra en gruppe mennesker. Når det er mulig, sitter deltakerne. Liturgen og Assistenten står.

Assistenten: Vi er samlet her for å vende våre tanker mot våre kjære. Noen av dem står overfor vanskeligheter i sitt følelsesliv, noen i sine relasjoner med andre, noen med sin helse. Til dem styrer vi våre tanker og våre beste forhåpninger.

Liturgen: Vi har tro på at vårt ønske om velvære vil nå dem. La oss tenke på våre kjære. La oss føle våre kjæres nærvær. La oss oppleve kontakt med våre kjære.

Assistenten: La oss ta litt tid til å meditere, tenke på de vanskelighetene de står overfor ...

Noen få minutter er gitt slik at deltakerne kan meditere.

Liturgen: Nå ønsker vi at disse menneskene skal føle våre beste håp for dem. En bølge av lettelse og velvære vil nå dem ...

Assistenten: La oss ta litt tid og mentalt finne hvilke omstendigheter for velvære som vi ønsker for våre kjære...

Noen få minutter er gitt for deltakerne til å konsentrere seg om dette.

Liturg: Vi avslutter denne seremonien ved å gi muligheten til de som ønsker å føle nærvær med de kjære som, selv om de ikke er her i vår tid eller i vårt rom, er knyttet til oss i denne opplevelsen av kjærlighet, fred og varm glede...

Det gis tid til dette.

Liturg: Dette har vært bra for andre, trøstende for oss, og inspirerende for våre liv ... Hilsener til alle fordypet i denne nåværende velvære som har blitt styrket av de beste ønsker fra alle de som er til stede ...

BESKYTTELSE

Denne seremonien kan utføres for en person eller en gruppe. Alle står. Liturgen og Assistenten står overfor barna som er omgitt av de andre deltakerne.

Assistenten: Denne seremonien har som mål å involvere barna i samfunnet vårt.

Siden oldtiden har barna vært fokus i seremonier som dåp, navngiving etc. Gjennom disse seremoniene har folk anerkjent statusendring i livsstil.

Det er i dag og har lenge vært sivile formaliteter som registrerer fødselsdato og -sted og annen informasjon. Den åndelige transcendens som følger med en seremoni av denne typen, har imidlertid ikke noe å gjøre med de kalde formalitetene til skriftlige dokumenter. Snarere strømmer den fra gleden til foreldre, familie og venner når barn blir offentlig innført i samfunnet.

Dette er en seremoni hvor barns status endres ettersom de blir deltakere i et

fellesskap som forplikter seg til å være ansvarlig for dem hvis uheldige hendelser forlater dem ubeskyttet.

Denne seremonien ber om beskyttelse for disse barna, og samfunnet gleder seg over dem som nye sønner og døtre.

Etter en kort pause taler Liturgen i en varm tone til de som er tilstede .

Liturgen: Vi ber om beskyttelse for disse barna.

Assistenten: Vi tar imot dem med glede, og vi lover å gi dem beskyttelse.

Liturgen: La oss nå gi våre beste ønsker ... Fred og glede for alle!

Liturgen legger en forsiktig hånd på hodet til hvert enkelt barn og kysser det på pannen.

EKTESKAP

Alle står. For ett eller flere par. Liturgen og Assistenten står overfor paret / parene.

Assistenten: Siden oldtiden har ekteskapet vært en seremoni som markerer en endring av status for mennesker.

Når vi slutter eller starter en ny scene i livet, blir det ofte ledsaget av et tilsvarende ritual. Våre personlige og sosiale liv er preget av ritualer som i større eller mindre grad aksepterer oss som vanlige. Vi hilser hverandre om morgenen annerledes enn vi gjør om kvelden; vi håndhilser når vi møter mennesker; vi feirer bursdager, eksamener og nye jobber. Våre sportsbegivenheter er ledsaget av ritualer, og våre

religiøse, politiske og borgerlige seremonier plasserer oss i den rette holdningen for hver anledning.

Ekteskap er en viktig forandring i folks status, og en som alle nasjoner krever visse juridiske formaliteter for. Det vil si at det ekteskapelige forholdet plasserer ektefellene i en ny situasjon med hensyn til samfunnet og staten. Men når et par etablerer ekteskapets bånd, tenker de på en ny livsstil. De gjør det med dype følelser, og ikke bare som en formalitet.

Derfor, i denne seremonien som markerer statusendring, har partnerne til hensikt å etablere en ny og forhåpentligvis varig union med hverandre.
De har lyst til å motta det beste fra hverandre, og å gi det beste til hverandre. Og de har også tenkt å bære dette forholdet videre ved å bringe barn inn i verden eller adoptere dem.

Ved å se ekteskap på denne måten, kan vi erkjenne betydningen av de juridiske formaliteter i denne foreningen, men i åndelig og følelsesmessig forstand sier vi at bare paret gir denne seremonien mening.

Med andre ord bringer denne seremonien to mennesker inn i et forhold hvor de skal skape et nytt liv sammen, og gjennom denne seremonien etablerer partnerne denne dype foreningen i samsvar med deres egne følelser.

Vi gifter ikke dem; de gifter seg med hverandre foran vårt samfunn.

Lirturgen: For at denne seremonien skal være sann og din egen, spør vi (henvendt til en partner): Hva er dette ekteskapet for deg?
Den som blir spurt av Liturgen, svarer….

Liturgen: (henvender seg til den andre partneren): Hva er dette ekteskapet for deg?
Den som blir spurt av Liturgen svarer.

Liturgen: Da vil dette ekteskapet være i samsvar med deres uttrykte ønsker og deres dypeste intensjoner. (Gratulerer paret / parene med hengivenhet)

ASSISTANSE

Dette er en seremoni med stor kjærlighet, og krever at personen utfører det for å gi det beste av seg selv.

Seremonien kan gjentas på forespørsel fra den personen som mottar den eller de som tar vare på ham eller henne.

Liturgen er alene med den døende personen. Uansett om personen som er døende virker bevisst eller bevisstløs, kommer Liturgen nær dem og snakker sakte med en stemme som er rolig og tydelig.

Liturg: Minner fra livet ditt er dommen av dine handlinger. Du kan på kort tid huske mye av det som er best i deg. Husk da, men uten frykt, og rens ditt minne. Husk forsiktig, og gi ro til ditt sinn...

Liturgen forblir stille i noen minutter, og fortsetter deretter å lese med en stemme med samme tone og intensitet.

Avvis oppsiktsvekkende frykt og håpløshet...

Avvis ønsket om å flykte mot lave og mørke regioner...

Avvis bindingen til minner ...

Forbli i intern frihet, likegyldig overfor drømmen om landskapet ...

.....

Ta nå beslutningen om å stige opp ...

Det rene Lyset begynner på toppen av de store fjellkjedene, og vannet i tusen farger flyter blant ugjenkjennelige melodier mot krystallinske platåer og prærier ...

Ikke vær redd for lysets trykk som presser seg mot deg med økende styrke fra senteret. Absorber det som om det var en væske eller en vind, for absolutt, det er livet ...

Når du finner den skjulte byen i den store fjellkjeden, må du kjenne inngangen - og du vil vite det i det øyeblikket livet ditt forvandles. Dens enorme vegger er skrevet i figurer, er skrevet i farger, er "sanset." I denne byen blir det gjort og det som er gjort å gjøre ...

En kort stillhet følger og deretter liturgen fortsetter å lese i en stemme med samme tone og intensitet.

Nå er du forsonet ...

Du er renset ...

Forbered deg på å komme inn i den vakreste lysbyen, denne byen aldri sett av øyet, hvis sang aldri har blitt hørt av menneskelige ører ...
Kom, forbered deg på å komme inn i det vakreste lyset ...

DØDEN

Liturgen: Livet har opphørt i denne kroppen. Vi må nå, i vårt sinn, gjøre en innsats for å skille bildet av denne kroppen, fra bildet av den personen vi husker...

Denne kroppen kan ikke høre oss. Denne kroppen er ikke den personen vi husker...

De av dere som ikke føler nærværet av et annet liv her, bortsett fra en kropp, vurder at selv om døden har lammet denne kroppen så vil handlingene han gjorde fortsette å utvikle seg, og aldri ende. Denne kjeden av handlinger som ble sluppet løs i livet kan ikke bli stoppet av døden. Så dypt er det å meditere på denne sannheten, til tross for at vi ikke fullt forstår transformasjonen av en handling til en annen!

Og de av dere som føler tilstedeværelsen av et separat liv, ta i betraktning at døden har kun lammet denne kroppen, at sinnet nok en gang har seiret med å fri seg selv, og åpnet seg selv til Lyset …

Uansett hva vårt syn er, la oss ikke gråte over kroppen. La oss heller meditere ved kjernen av vår tro, så en jevn og rolig glede kan komme over oss ….

Fred i hjertet, lys i forståelsen!

ANERKJENNELSE

Anerkjennelse er en seremoni for inkludering i Fellesskapet, inkludering gjennom felles erfaringer, felles idealer, holdninger og felles prosedyrer.

Seremonien utføres på forespørsel fra en gruppe mennesker og følger en Tjeneste. De som skal delta bør ha den skriftlige teksten.

Liturgen og Assistenten står oppreist.

Assistenten: Denne seremonien er blitt forespurt av folk som ønsker å aktivt inkludere seg i vårt fellesskap. Gjennom denne seremonien uttrykker de en personlig og sosial forpliktelse til å arbeide for å forbedre sine liv og livene til dem rundt dem.

Assistenten inviterer de som ønsker å avgi forklaring å stå.

Liturgen: Smerten og lidelsen som mennesker opplever, avtar når god kunnskap utvikler seg, ikke kunnskap til tjeneste for egoisme og undertrykkelse.

God kunnskap fører til rettferdighet.

God kunnskap fører til forsoning.

God kunnskap fører oss også til å dechiffrere det hellige i dybden av vår bevissthet.

Assistenten (og de som gir vitnesbyrd leser): Vi anser mennesket som den høyeste verdi, over penger, staten, religion, modeller og sosiale systemer.

Vi fremmer tankefrihet.

Vi fremmer like rettigheter og like muligheter for alle mennesker.

Vi anerkjenner og oppmuntrer mangfoldet av skikker og kulturer.

Vi motsetter oss all diskriminering.

Vi konsekrerer kun motstand mot alle former for fysisk, økonomisk, rasemessig, religiøs, seksuell, psykologisk og moralsk vold.

Liturgen: Akkurat som ingen har rett til å diskriminere andre for deres religion eller deres ikke-religiøsitet, bekrefter vi vår rett til å forkynne vår åndelighet og vår tro på udødelighet og det hellige.

Vår åndelighet er ikke åndelighet av overtro, det er ikke åndelighet av intoleranse, det er ikke åndelighet av dogma, det er ikke åndelighet av religiøs vold; det er åndelighet som har våknet fra sin dype søvn for å nære menneskets beste ambisjoner.

Assistenten (og de som gir vitnesbyrd leser):

Vi ønsker å gi sammenheng i våre liv, for å forene hva vi synes, hva vi føler, og hva vi gjør.

Vi ønsker å overvinne dårlig samvittighet ved å erkjenne våre feil.

Vi håper å overtale og forene.

Vi forplikter oss til å ivareta regelverket som minner oss om å "behandle andre som vi ønsker å bli behandlet".

Liturgen: La oss starte et nytt liv.

La oss søke i oss selv etter tegn på det hellige, og la oss bære vårt budskap til andre.

Assistenten (og de som gir vitnesbyrd leser):

I dag begynner vi å fornye våre liv. La oss begynne med å søke mental fred og Kraften som gir oss glede og overbevisning. Etterpå, la oss gå til dem som er nærmest oss og dele med dem alt det store og gode som har skjedd med oss.

Liturg: Fred, Kraft og Glede for alle.

Assistenten: (og alle som var tilstede):
Også for deg, Fred, Kraft og Glede.

STIEN

Hvis du tror at livet ditt vil ende med døden, har ingenting som du tenker, føler eller gjør, noen mening. Alt vil ende uten sammenheng og oppløsning.

Hvis du tror at livet ditt ikke slutter med døden, må du la det du synes sammenfalle med det du føler og det du gjør. Alle må gå videre mot sammenheng, mot enhet.

Hvis du er likegyldig for andres smerte og lidelse, vil ikke noe av hjelpen du ber om, finne rettferdighet.

Hvis du ikke er likegyldig for andres smerte og lidelse, må du ta med tanker, følelser og handlinger for å hjelpe dem .

Lær å behandle andre på samme måte som du vil bli behandlet.

Lær å overgå smerte og lidelse i deg selv, i de nær deg, og i det menneskelige samfunn.

Lær å motstå volden som er innenfor deg og utenfor deg.

Lær å gjenkjenne tegnene til det hellige i deg og rundt deg.

Ikke la livet passere uten å spørre deg selv, "Hvem er jeg?"

Ikke la livet passere uten å spørre deg selv, "Hvor skal jeg hen?"

Ikke la en dag gå forbi uten å gi svar til deg selv om hvem du er.

Ikke la dagen gå forbi uten å gi svar til deg selv om hvor du skal.

Ikke la en god glede passere uten å takke i ditt indre.

Ikke la en stor tristhet passere, men la den gleden du har lagret i ditt indre lindre den.

Ikke forestill deg at du er alene i landsbyen din, i byen din, på jorden eller blant de uendelige verdener.

Ikke forestill deg at du er bundet til denne tiden og dette rommet.

Ikke forestill deg at ensomheten i din død blir evig.

INDEX

Boken 3
I. Meditasjonen 4
II. Innstillingen til forståelse 5
III. Meningsløshet 6

IV. Avhengighet 7
V. Anelse av mening 8
VI. Drøm og Oppvåkning 9
VII. Kraftens nærvær 10
VIII. Kontroll over Kraften 11
IX. Uttrykk for energien 12
X. Bevis av betydning 13
XI. Lysets Senter 14
XII. Funn 15
XIII. Prinsippene 16
XIV. Guide til den indre veien 18
XV. Opplevelsen av fred og Kraftens passasje 20
XVI. Projeksjon av Kraften 22
XVII. Tap og undertrykkelse av Kraften 23
XVIII. Kraftens handling og reaksjon 25
XIX. Indre tilstander 26
XX. Indre virkelighet 29

Opplevelsen 30
Tjenesten 31
Håndspåleggelse 33
Velvære 35
Beskyttelse 36
Ekteskap 37
Assistanse 38
Døden 40
Anerkjennelse 41

Stien 43